

Minister Klimatu i Środowiska

DIŚ-V.0500.12.2026.MO
4518434.18792218.15135956
Warszawa, 15-09-2026

Dotyczy: odpowiedzi na interpelację nr K10INT19159, z dnia 17 sierpnia br., Posłanek: Pani Ewy Szymanowskiej oraz Pani Barbary Okuły.

Temat: wykorzystywanie syren alarmowych i urządzeń emitujących dźwięki o wysokim natężeniu podczas zgromadzeń publicznych.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację z dnia 17 sierpnia br. Posłanek: Pani Ewy Szymanowskiej oraz Pani Barbary Okuły, nr K10INT19159, w sprawie wykorzystywania syren alarmowych i urządzeń emitujących dźwięki o wysokim natężeniu podczas zgromadzeń publicznych, odnosząc się bezpośrednio do przedstawionych pytań, uprzejmie proszę o przyjęcie poniższych wyjaśnień.

1. Czy Ministerstwo Klimatu i Środowiska analizuje problem wykorzystywania syren alarmowych i innych urządzeń emitujących dźwięki o bardzo wysokim natężeniu podczas zgromadzeń publicznych?

Ministerstwo Klimatu i Środowiska nie prowadzi analiz dotyczących wykorzystywania syren alarmowych i innych urządzeń emitujących sygnały dźwiękowe podczas zgromadzeń publicznych. Problematyka ta wykracza poza zakres regulacji przepisów ochrony środowiska, które nie określają zasad organizowania ani przebiegu zgromadzeń publicznych.

Należy zauważyć, że art. 156 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska¹ odnosi się do używania instalacji i urządzeń nagłaśniających, przy czym ust. 2 tego przepisu przewiduje wyłączenie zakazu m.in. wobec legalnych zgromadzeń. Oznacza to, że ustawodawca świadomie pozostawił kwestie związane z wykorzystaniem środków nagłaśniających podczas zgromadzeń publicznych poza zakresem tej regulacji.

Podkreślić należy, że zgromadzenia publiczne podlegają odrębnej regulacji wynikającej z ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. Prawo o zgromadzeniach². Ponadto zagadnienie wykorzystywania syren alarmowych podczas zgromadzeń publicznych wiąże się nie tylko z realizacją konstytucyjnej wolności zgromadzeń, lecz również z koniecznością zachowania wiarygodności sygnałów alarmowych wykorzystywanych w systemach ostrzegania i alarmowania ludności. Wykorzystywanie sygnałów identyfikowanych przez społeczeństwo jako alarmowe może osłabiać ich rozpoznawalność i wiarygodność jako elementów systemów ostrzegania i alarmowania ludności oraz zwiększać ryzyko błędnej interpretacji przekazywanych komunikatów. Z tego względu ewentualne rozwiązania prawne w tym zakresie powinny być rozpatrywane przede wszystkim z perspektywy

¹ Dz. U. z 2025 r. poz. 647, z późn. zm.

² Dz.U. 2022 poz. 1389.

regulacji dotyczących zgromadzeń publicznych oraz bezpieczeństwa publicznego, a nie przepisów ochrony środowiska.

2. *Czy prowadzone były analizy wpływu takich urządzeń na zdrowie ludzi, w szczególności dzieci, osób starszych oraz osób ze spektrum autyzmu i nadwrażliwością słuchową?*

Mając na uwadze, że kwestie dotyczące negatywnego oddziaływania na zdrowie ludności pozostają poza zakresem kompetencji Ministra Klimatu i Środowiska oraz wiążą się z zadaniami ministra właściwego do spraw zdrowia, z uwagi na problematykę mieszczącą się w zakresie art. 33 ust. 1 ustawy dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej³, resort klimatu zwrócił się w piśmie z dnia 20 sierpnia br. do Ministra Zdrowia z prośbą o przekazanie wkładu, umożliwiającego odpowiedź na powyższe pytanie. Minister Zdrowia w odpowiedzi z dnia 10 września br., znak: ZPŚ.050.46.2026, wskazał, że *jednostki podległe Ministrowi Zdrowia dotychczas nie prowadziły analiz problemu wykorzystywania syren alarmowych i innych urządzeń emitujących dźwięki o wysokim natężeniu podczas zgromadzeń publicznych. Nie wyklucza się jednak możliwości podjęcia takiej problematyki w przyszłości, np. w ramach działań realizowanych w obszarze zdrowia publicznego, w tym Narodowego Programu Zdrowia. Jednocześnie należy wskazać, że zbliżoną problematyką zajmował się Centralny Instytut Ochrony Pracy – Państwowy Instytut Badawczy w Warszawie, realizując zadania badawcze dotyczące sygnalizacji akustycznej w pojazdach uprzywilejowanych.*

3. *Czy analizowany był wpływ tego rodzaju hałasu na dobrostan zwierząt, w szczególności psów, kotów i ptaków żyjących na terenach miejskich?*

Minister Klimatu i Środowiska nie prowadził analiz dotyczących wpływu wskazanego rodzaju hałasu na dobrostan zwierząt, w tym psów, kotów i ptaków żyjących na terenach miejskich. Jednocześnie należy zauważyć, że prowadzenie badań naukowych oraz szczegółowych analiz oddziaływania poszczególnych czynników środowiskowych na zdrowie i dobrostan zwierząt nie należy do ustawowych kompetencji Ministra Klimatu i Środowiska.

Zagadnienia związane z ochroną zwierząt i ich dobrostanem są regulowane przede wszystkim przepisami ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt⁴. Organem odpowiedzialnym za te regulacje jest minister właściwy do spraw rolnictwa, który wraz z podległymi mu organami i jednostkami realizuje zadania państwa w zakresie ochrony zwierząt oraz nadzoru nad przestrzeganiem przepisów dotyczących ich dobrostanu.

Minister Klimatu i Środowiska realizuje natomiast zadania związane z ochroną środowiska, w szczególności kształtowaniem polityki ekologicznej państwa oraz przygotowywaniem rozwiązań prawnych w tym obszarze. W konsekwencji Ministerstwo Klimatu i Środowiska nie dysponuje własnymi analizami dotyczącymi wpływu omawianego rodzaju hałasu na dobrostan psów, kotów i ptaków żyjących na terenach miejskich. Prowadzenie tego rodzaju badań i ocen pozostaje w kompetencjach wyspecjalizowanych jednostek naukowo-badawczych oraz podmiotów właściwych w sprawach ochrony zwierząt.

³ Dz. U. z 2025 r. poz. 1275, z późn. zm.

⁴ Dz.U. z 2023 r. poz. 1580.

Do kwestii związanych z ograniczeniem lub zakazem hałasowania ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody⁵ (dalej „ustawa o ochronie przyrody”) odnosi się w kontekście zakazów obowiązujących na obszarach objętych ochroną prawną oraz w stosunku do dziko występujących zwierząt objętych ochroną gatunkową. Zgodnie z przepisami tej ustawy ponadnormatywny hałas może powodować naruszenie zakazów obowiązujących w parkach narodowych i rezerwatach przyrody (art. 15 ust. 1) takich jak zakaz płoszenia, zakłócania ciszy, a także zakazów obowiązujących w stosunku do zwierząt (art. 52 ust. 1) - zakazu umyślnego płoszenia lub niepokojenia w miejscach noclegu, w okresie lęgowym w miejscach rozrodu lub wychowu młodych lub w miejscach żerowania zgrupowań ptaków migrujących lub zimujących.

Odstępstwo od zakazów obowiązujących w stosunku do gatunków zwierząt objętych ochroną gatunkową wymaga uzyskania odpowiedniego zezwolenia. Zasady wydawania tego rodzaju dokumentów reguluje art. 56 ustawy o ochronie przyrody. Do ich wydawania uprawnione są właściwe organy ochrony przyrody: Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, regionalni dyrektorzy ochrony środowiska, minister właściwy do spraw środowiska (na obszarze parku narodowego).

Naruszenie zakazów obowiązujących w parkach narodowych i rezerwatach przyrody, podobnie jak naruszenie zakazów (bez wymaganego zezwolenia lub wbrew jego warunkom) w stosunku do zwierząt objętych ochroną gatunkową traktowane jest jako wykroczenie, za które w myśl przepisów ustawy o ochronie przyrody grozi kara aresztu albo grzywny. Zaś orzekanie w ww. sprawach następuje na podstawie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia⁶.

4. Czy Ministerstwo planuje nowelizację ustawy – Prawo ochrony środowiska, która umożliwiłaby określenie dopuszczalnych poziomów hałasu podczas zgromadzeń publicznych lub zakaz wykorzystywania syren alarmowych i podobnych urządzeń emitujących dźwięki o bardzo wysokim natężeniu.

W ślad za argumentacją przedstawioną w odpowiedzi na pytanie nr 1, Ministerstwo Klimatu i Środowiska nie planuje obecnie zmian ustawy Prawo ochrony środowiska w zakresie wskazanym w pytaniu. Ewentualne regulacje dotyczące wykorzystywania podczas zgromadzeń publicznych syren alarmowych i innych urządzeń emitujących sygnały o charakterze alarmowym pozostają poza zakresem przepisów ochrony środowiska i powinny być analizowane przede wszystkim w kontekście regulacji dotyczących zgromadzeń publicznych oraz bezpieczeństwa publicznego. W szczególności wymagają one uwzględnienia funkcji sygnałów alarmowych wykorzystywanych w systemach ostrzegania i alarmowania ludności oraz potrzeby zachowania ich wiarygodności i jednoznaczności.

Z wyrazami szacunku

Z up. Ministra

Anita Sowińska
Podsekretarz Stanu

⁵ Dz. U. z 2026 r. poz. 13 z późn. zm.

⁶ Dz.U. z 2025 r. poz. 860 z późn. zm.

Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/